

(א) [לעיל דף כח:];
(ב) הפרטה לפרשת
שופטים, (ג) יומא סח:
סוטה מ"א, (ד) עין תוס'
יומא סט: ד"ה ועד כמה,
(ה) [מוספת' פרק ג],
(ו) עין תוס' יומא ע.
ד"ה ובלבד, (ז) ע"י מסכת
סופרים פרק י"ד הלכה
ח-טז, (ח) ד"ה דף כט,
(ט) [פרק י"ד הט"ו],
(י) בהפטרות ליום א' של
פסח, (יא) יהושע ה ב,
(יב) עין ירושלמי מגילה
פ"ב ה"ה, (יג) בחולין
כד: ד"ה שליח ציבור
ע"ש, (יד) ועיין רש"י
סוכה דף מב. ד"ה
חולקין ובתוס' שם,
(טו) במכילתין פ"ד ה"ז
ובמכות פ"ב ה"ה וע'
תוס' ד"ה לג. ד"ה הא,
(טז) שבת כג, (יז) פסחים
קח, (יח) לעיל דף ק, יט:
בר"ה ד"ה ו"י.

הגהות הב"ח

(א) גמ' א"י אמר
משום איצווי קטן:
(ב) רש"י ד"ה פתח
ערום ויחף מתורגמנין
ערטילאי ופחה
ובמ' סופרים מפרש
כל שכרעיו נראין
הס"ד. וי"ב נראה דרש"י
נא לישב ע"ה שקשה דלי
פוחח דהכא צימף צרגלי
לחוד קאמר אמאי אינו
נושא כפיו הא צני לחוק
מנעלו בשעה שנושא כפיו
דמהאי טעמא צמומן
צרגלי אינו נושא כפיו
כיון שהוא יחף ומסתכל
צו כרפי' להלוי דלף זה
נע"ב על כן הביא מסכת
סופרים לפוחח דהכא כל
שכרעיו נראין דהיינו דלין
לו נמי שוקים דזה נמי
נקרא פוחח שהולך יחף
לגמרי שאין לו חף צני
שוקים ומש"ה פ"י רש"י
צמומן דלית ביה משום
ולא יראה צך ערות דבר
דכיון דלין לו כלל צני
שוקים לית ביה איסור
ראית ערוב אצל בחולין
מנעלו וליית ליה צני
שוקים אע"ג דיחף הוא
לית ביה איסור דלתיית
ערוב ולא הוה קמיצעי
ליה מדי צקטן:
(ג) תוס' ד"ה אצל וכו'
ע"ש בתוס' ד"ה ור'
יהודה: (ד) ד"ה פוחח.
פ"ה ערום ויחף
מתורגמנין ערטילאי
ופחה וליתא דפחה
הוא תרגום וכו' רב אלפס
דפוחח זהו אותו וכו'
פרק י"ד דמסכת
סופרים הס"ד. וי"ב
ו"ל שם הלכה טו פוחח
הנראה כרעיו או עגזיו
פרומים או מי שגאלו
מגולה פורס את שמע ע"כ
וכבר כתבתי בש"י לפוחח
כשאין לו צני שוקים ולא
יחף: (ה) ד"ה מי שלא
וכו' לעיל דקטן דליית ביה
תרתי מדרצן שהוא קטן
ופריסת שמע נמי דלא הו'
וכו' קומא שיש צו תרתי
מדרצן מוציא שפיר:

הגהות וצינונים

[א] בכת"י נוסף ואמרי לה כנגד בהן לוי וישרא. ועיין ב"ק פ"ב ע"א ובתוס' הרא"ש ובטורי
אבן: [ב] "תניא אידך" ליתא בכת"י וביומא ובסוטה, וצ"ל ואין מדלגין. (ועיין פרישה סימן קמד
סק"א:) [ג] "והוא נושא את כפיו" ליתא בכת"י, וכ"ה ישר מאד (דק"ס), ועיין תו"ט, טו"א, רש"ש ושפ"א: [ד] ברש"י
שברי"ף שהשומע אותו קופץ: [ה] נראה דסדר הדיבור צ"ל כך, קורא אחרי מות ואך בעשור לחודש. כה"ג ביה"כ משנה
היא במסכת יומא ריש כ"א וכו' (ע"פ כת"י): [ו] ע"י הגירסא ברש"י שברי"ף: [ז] בכת"י נוסף בבגדים קרועים ובמסכת
א"ר (וע"י הג"ה בב"ח): [ח] דבר זה שייך להלן אחר ד"ה ואין נושא כפיו: [ט] [כונת תוספות דליתא כן בתרגום אלא
דמתרגם על ערום ויחף פחה ויחף וכן האמת בתרגום שלפנינו וכן איתא ברש"י ישעיה על פסוק ערום ת"י פחה] (גליון):
[י] [לא נמצא מקומו] (גליון), וע"י הג"ה בב"ח וברש"י: [יא] מהרש"א מוחק זה (גליון): [ב] בכת"י נוסף אביו או רבו:

הקורא עומד פרק שלישי מגילה

ובנביא שלשה. אם ירצה ולא איכפת לן אם יענה ללא נפקא מיניה
הוראה: ואם היו שלשתן בו. צגמ' מפרש היכא משכת לה רחופין:
מדלגין בנביא. מפרשה לפרשה: ואין מדלגין בתורה. שהשומע
את הקופץ^א ממקום למקום אין לבו מיושב לשמוע: ועד כמה הוא
מדלג. צנציל: שלא יפסוק התורגמן.
שלא ידלג ממקום שהוא קורא ללא
כדי שיוכל לגול את הספר ולקרות
במקום הדלוג קודם שיגמור התורגמן
תרגום המקרא שידלג זה משום שאין
כבוד לצבור לעמוד שם בשמיעה:
גמ' קורא. כהן גדול אחרי מות
ציוס הכפורים משנה היא צמסכת
יומא ואך צעשור לחודש ויש כאן
דלוג דפרשת אך צעשור לחודש
השצעי צפרשת אמור אל הכהנים:
באן בכדי שלא יפסוק המתורגמן.
והאי צכדי שלא יפסוק הוא שהרי
סמוכין הן: והוא קתני. גרסין ולא
גרסין עליה: בענין אחד. ששניהן
מדצין צדבר אחד ואין כאן טירוף
הדעת הלכך כי לא מפסיק תורגמן
מדלג שהרי שניהן צענין יו"כ
מדצרים ומתני דקתני כלל לא צשני
ענינים כגון מפרשת נגעים לפרשת
וצין: והתניא. ציחומא: אין מדלגין
מנביא לנביא. שיש כאן טירוף יותר
מדלי: מסוף הספר לתחילתו.
למפרע: מתני' המפטיר בנביא.

מי שרגיל להפטיר צנציל תקנו
חכמים שיהא פורס את שמע: הוא
עובר לפני התיבה. להוציא את
הצבור צקדושה צצמפלה: על ידו.
צצצילו: קמן אינו פורס על שמע.
לפי שהוא צל להוציא רציס ידי
חוצתן וכיון שאינו מחויב צדבר אינו
מוציא אחרי צני חוצתן^א: ואינו נושא
את כפיו. א"ס כהן הוא שאין כבוד
של צבור להיות כפופין לצרכתו:
פוחח. צ) צמסכת סופרים^ב מפרש
ערטילאי ופחה (ישעיה ס): פורס
את שמע. דהא מחויב צצרכה^א:
אבל אינו קורא בתורה. משום כבוד
תורה וכן לפני התיבה וכן צנצילות
כפיש גנאי הוא לצבור: גמ' משום
כבוד. להעביר לפני התיבה הואיל
וממציא עצמו לצדבר שאינו כבודו תיקנו
לו זו לכבוד: משום איצווי. הדבר צל
לידי מחלוקת אני מפטיר ואתה תעבור
לפני התיבה: דקא עביר בהנח. הצל
לעבור לפני התיבה אינו נוטל שכר
דהכא

תרומה צגורן ואפילו קטן ממש^א וי"ל דהיה צלול צגול מיייר עס כהנים גדולים ללמוד ולהתחנך
גדולים עמו והיה צולין דצעי מלוי זקן מיייר לישא כפיו תדיר צקציעות אצל צאקראי צעלמא יכול הוא לישא כפיו אע"פ שלא נתמללא
זקנו כדי לחזוקי נפשיה צכהני: (וע"ע תוס' יצמוט לט: ד"ה ואלו): גמ' שלא ראה מאורות לא יפרוס על שמע. קשה דהא רבי יהודה
הוא דאמר פרק החובל צצ"ק דף פו. טס) קומא פטור מכל המצות וא"כ אי אירי הכא צקומא אפילו ראה מאורות ונסתם נמי ומפרש
צירושלמי^ב דלא מיייר צקומא ממש אלא מיייר שהוא צצית אפל ועוד י"ל דמיייר שפיר צקומא והא דפטרין התס קומא היינו מן התורה
^א אצל מדרצן מיהא חייב ואפילו נסתמא משנולד מ"מ חייב הוא מדרצן שלא יהא ככרי ולא יהא נוגח צו דת יהודי כלל דלא דמי לנשים
דפטורים ממצות עשה שהזמן גרמא אפילו מאותן שאין אלה מדרצן שהרי צנר חנוכה^א וצאצב צקוסות^ב וצמקרא מגילה^ג דלא הו אלא מדרצן
לא מתייצי אלא לפי שהן היו צאותו התס היינו טעמא שאפילו נפטור אותן מכל מצות עשה שהזמן גרמא מ"מ עדיין יש להן מצות רצות
אצל קומא א"ס נפטור אותו מכל מצות אפי' מאותן שאין אלה מדרצן א"כ יהא חשוד ככרי ואע"ג דפירש' לעיל^א דקטן דליית (ה) תרי
מדרצן שהוא קטן ופריסת שמע דלא הו אלא מדרצן אין יכול להוציא אחריים גדולים דליכא אלא חד דרצן פריסת שמע^א אפי"ה קומא שיש צו
תרי מדרצן יוציא שפיר האחריים דכיון שהוא גדול וצד דעת עדיף טפי מקטן: [וע"ע תוס' עירובין לו. ד"ה דילמא וכו' ומוס' לעיל יט: ד"ה וכו' מכשיר]

כשאלה

בב' ענינות. וכאן וכאן כרי שלא יפסיק המתורגמן פ"י משעה שיפסיק עד שיכרוך הספר ויגיע למקום שרצה לקרות
שיעור ישילים המתרגם הפסוק שמתרגם לא יותר. ואין מדלגין מנביא לנביא כגון משיעה לירמיה וכיוצא בו
ובנביא של י"ב והוא ספר תרי עשר מדלגין מנביא לנביא ובלבד שלא ידלג מסוף הספר לתחלתו שהוא למפרע.
המפטיר בנביא הוא פורס את שמע והוא עובר לפני התיבה ואם הוא כהן הוא נושא את כפיו. מ"ט רב פפא
אמר משום כבוד. רבא בר שימי א' משום איצווי כלומר חיישין דלמא אתו למימר אני מפטיר וזה פורס על שמע. וכי
זה גדול ממני ליקח שכר הלכך התקינו להיות המפטיר פורס על שמע עובר לפני התיבה כו'. (א) ואין עושין בתוח אלא
משום כבוד אבל לא מינצו אלא במקום שהפורס על שמע העובר לפני התיבה נוטל שכר. ואם היה המפטיר קטן
שיאנו ראוי לעבור לפני התיבה ולא לפרוס על שמע אביו או רבו עוברין על ידו דאי לאו הכי אתי רבו לאיניצווי:
קטן

בב' ענינות. וכאן וכאן כרי שלא יפסיק המתורגמן פ"י משעה שיפסיק עד שיכרוך הספר ויגיע למקום שרצה לקרות
שיעור ישילים המתרגם הפסוק שמתרגם לא יותר. ואין מדלגין מנביא לנביא כגון משיעה לירמיה וכיוצא בו
ובנביא של י"ב והוא ספר תרי עשר מדלגין מנביא לנביא ובלבד שלא ידלג מסוף הספר לתחלתו שהוא למפרע.
המפטיר בנביא הוא פורס את שמע והוא עובר לפני התיבה ואם הוא כהן הוא נושא את כפיו. מ"ט רב פפא
אמר משום כבוד. רבא בר שימי א' משום איצווי כלומר חיישין דלמא אתו למימר אני מפטיר וזה פורס על שמע. וכי
זה גדול ממני ליקח שכר הלכך התקינו להיות המפטיר פורס על שמע עובר לפני התיבה כו'. (א) ואין עושין בתוח אלא
משום כבוד אבל לא מינצו אלא במקום שהפורס על שמע העובר לפני התיבה נוטל שכר. ואם היה המפטיר קטן
שיאנו ראוי לעבור לפני התיבה ולא לפרוס על שמע אביו או רבו עוברין על ידו דאי לאו הכי אתי רבו לאיניצווי:
קטן

בב' ענינות. וכאן וכאן כרי שלא יפסיק המתורגמן פ"י משעה שיפסיק עד שיכרוך הספר ויגיע למקום שרצה לקרות
שיעור ישילים המתרגם הפסוק שמתרגם לא יותר. ואין מדלגין מנביא לנביא כגון משיעה לירמיה וכיוצא בו
ובנביא של י"ב והוא ספר תרי עשר מדלגין מנביא לנביא ובלבד שלא ידלג מסוף הספר לתחלתו שהוא למפרע.
המפטיר בנביא הוא פורס את שמע והוא עובר לפני התיבה ואם הוא כהן הוא נושא את כפיו. מ"ט רב פפא
אמר משום כבוד. רבא בר שימי א' משום איצווי כלומר חיישין דלמא אתו למימר אני מפטיר וזה פורס על שמע. וכי
זה גדול ממני ליקח שכר הלכך התקינו להיות המפטיר פורס על שמע עובר לפני התיבה כו'. (א) ואין עושין בתוח אלא
משום כבוד אבל לא מינצו אלא במקום שהפורס על שמע העובר לפני התיבה נוטל שכר. ואם היה המפטיר קטן
שיאנו ראוי לעבור לפני התיבה ולא לפרוס על שמע אביו או רבו עוברין על ידו דאי לאו הכי אתי רבו לאיניצווי:
קטן

בב' ענינות. וכאן וכאן כרי שלא יפסיק המתורגמן פ"י משעה שיפסיק עד שיכרוך הספר ויגיע למקום שרצה לקרות
שיעור ישילים המתרגם הפסוק שמתרגם לא יותר. ואין מדלגין מנביא לנביא כגון משיעה לירמיה וכיוצא בו
ובנביא של י"ב והוא ספר תרי עשר מדלגין מנביא לנביא ובלבד שלא ידלג מסוף הספר לתחלתו שהוא למפרע.
המפטיר בנביא הוא פורס את שמע והוא עובר לפני התיבה ואם הוא כהן הוא נושא את כפיו. מ"ט רב פפא
אמר משום כבוד. רבא בר שימי א' משום איצווי כלומר חיישין דלמא אתו למימר אני מפטיר וזה פורס על שמע. וכי
זה גדול ממני ליקח שכר הלכך התקינו להיות המפטיר פורס על שמע עובר לפני התיבה כו'. (א) ואין עושין בתוח אלא
משום כבוד אבל לא מינצו אלא במקום שהפורס על שמע העובר לפני התיבה נוטל שכר. ואם היה המפטיר קטן
שיאנו ראוי לעבור לפני התיבה ולא לפרוס על שמע אביו או רבו עוברין על ידו דאי לאו הכי אתי רבו לאיניצווי:
קטן

בב' ענינות. וכאן וכאן כרי שלא יפסיק המתורגמן פ"י משעה שיפסיק עד שיכרוך הספר ויגיע למקום שרצה לקרות
שיעור ישילים המתרגם הפסוק שמתרגם לא יותר. ואין מדלגין מנביא לנביא כגון משיעה לירמיה וכיוצא בו
ובנביא של י"ב והוא ספר תרי עשר מדלגין מנביא לנביא ובלבד שלא ידלג מסוף הספר לתחלתו שהוא למפרע.
המפטיר בנביא הוא פורס את שמע והוא עובר לפני התיבה ואם הוא כהן הוא נושא את כפיו. מ"ט רב פפא
אמר משום כבוד. רבא בר שימי א' משום איצווי כלומר חיישין דלמא אתו למימר אני מפטיר וזה פורס על שמע. וכי
זה גדול ממני ליקח שכר הלכך התקינו להיות המפטיר פורס על שמע עובר לפני התיבה כו'. (א) ואין עושין בתוח אלא
משום כבוד אבל לא מינצו אלא במקום שהפורס על שמע העובר לפני התיבה נוטל שכר. ואם היה המפטיר קטן
שיאנו ראוי לעבור לפני התיבה ולא לפרוס על שמע אביו או רבו עוברין על ידו דאי לאו הכי אתי רבו לאיניצווי:
קטן

בב' ענינות. וכאן וכאן כרי שלא יפסיק המתורגמן פ"י משעה שיפסיק עד שיכרוך הספר ויגיע למקום שרצה לקרות
שיעור ישילים המתרגם הפסוק שמתרגם לא יותר. ואין מדלגין מנביא לנביא כגון משיעה לירמיה וכיוצא בו
ובנביא של י"ב והוא ספר תרי עשר מדלגין מנביא לנביא ובלבד שלא ידלג מסוף הספר לתחלתו שהוא למפרע.
המפטיר בנביא הוא פורס את שמע והוא עובר לפני התיבה ואם הוא כהן הוא נושא את כפיו. מ"ט רב פפא
אמר משום כבוד. רבא בר שימי א' משום איצווי כלומר חיישין דלמא אתו למימר אני מפטיר וזה פורס על שמע. וכי
זה גדול ממני ליקח שכר הלכך התקינו להיות המפטיר פורס על שמע עובר לפני התיבה כו'. (א) ואין עושין בתוח אלא
משום כבוד אבל לא מינצו אלא במקום שהפורס על שמע העובר לפני התיבה נוטל שכר. ואם היה המפטיר קטן
שיאנו ראוי לעבור לפני התיבה ולא לפרוס על שמע אביו או רבו עוברין על ידו דאי לאו הכי אתי רבו לאיניצווי:
קטן

בב' ענינות. וכאן וכאן כרי שלא יפסיק המתורגמן פ"י משעה שיפסיק עד שיכרוך הספר ויגיע למקום שרצה לקרות
שיעור ישילים המתרגם הפסוק שמתרגם לא יותר. ואין מדלגין מנביא לנביא כגון משיעה לירמיה וכיוצא בו
ובנביא של י"ב והוא ספר תרי עשר מדלגין מנביא לנביא ובלבד שלא ידלג מסוף הספר לתחלתו שהוא למפרע.
המפטיר בנביא הוא פורס את שמע והוא עובר לפני התיבה ואם הוא כהן הוא נושא את כפיו. מ"ט רב פפא
אמר משום כבוד. רבא בר שימי א' משום איצווי כלומר חיישין דלמא אתו למימר אני מפטיר וזה פורס על שמע. וכי
זה גדול ממני ליקח שכר הלכך התקינו להיות המפטיר פורס על שמע עובר לפני התיבה כו'. (א) ואין עושין בתוח אלא
משום כבוד אבל לא מינצו אלא במקום שהפורס על שמע העובר לפני התיבה נוטל שכר. ואם היה המפטיר קטן
שיאנו ראוי לעבור לפני התיבה ולא לפרוס על שמע אביו או רבו עוברין על ידו דאי לאו הכי אתי רבו לאיניצווי:
קטן

הקורא עומד פרק שלישי מגילה

ובנביא שלשה. אם ירצה ולא איכפת לן אם יענה ללא נפקא מיניה
הוראה: ואם היו שלשתן בו. צגמ' מפרש היכא משכת לה רחופין:
מדלגין בנביא. מפרשה לפרשה: ואין מדלגין בתורה. שהשומע
את הקופץ^א ממקום למקום אין לבו מיושב לשמוע: ועד כמה הוא
מדלג. צנציל: שלא יפסוק התורגמן.
שלא ידלג ממקום שהוא קורא ללא
כדי שיוכל לגול את הספר ולקרות
במקום הדלוג קודם שיגמור התורגמן
תרגום המקרא שידלג זה משום שאין
כבוד לצבור לעמוד שם בשמיעה:
גמ' קורא. כהן גדול אחרי מות
ציוס הכפורים משנה היא צמסכת
יומא ואך צעשור לחודש ויש כאן
דלוג דפרשת אך צעשור לחודש
השצעי צפרשת אמור אל הכהנים:
באן בכדי שלא יפסוק המתורגמן.
והאי צכדי שלא יפסוק הוא שהרי
סמוכין הן: והוא קתני. גרסין ולא
גרסין עליה: בענין אחד. ששניהן
מדצין צדבר אחד ואין כאן טירוף
הדעת הלכך כי לא מפסיק תורגמן
מדלג שהרי שניהן צענין יו"כ
מדצרים ומתני דקתני כלל לא צשני
ענינים כגון מפרשת נגעים לפרשת
וצין: והתניא. ציחומא: אין מדלגין
מנביא לנביא. שיש כאן טירוף יותר
מדלי: מסוף הספר לתחילתו.
למפרע: מתני' המפטיר בנביא.

מי שרגיל להפטיר צנציל תקנו
חכמים שיהא פורס את שמע: הוא
עובר לפני התיבה. להוציא את
הצבור צקדושה צצמפלה: על ידו.
צצצילו: קמן אינו פורס על שמע.
לפי שהוא צל להוציא רציס ידי
חוצתן וכיון שאינו מחויב צדבר אינו
מוציא אחרי צני חוצתן^א: ואינו נושא
את כפיו. א"ס כהן הוא שאין כבוד
של צבור להיות כפופין לצרכתו:
פוחח. צ) צמסכת סופרים^ב מפרש
ערטילאי ופחה (ישעיה ס): פורס
את שמע. דהא מחויב צצרכה^א:
אבל אינו קורא בתורה. משום כבוד
תורה וכן לפני התיבה וכן צנצילות
כפיש גנאי הוא לצבור: גמ' משום
כבוד. להעביר לפני התיבה הואיל
וממציא עצמו לצדבר שאינו כבודו תיקנו
לו זו לכבוד: משום איצווי. הדבר צל
לידי מחלוקת אני מפטיר ואתה תעבור
לפני התיבה: דקא עביר בהנח. הצל
לעבור לפני התיבה אינו נוטל שכר
דהכא

תרומה צגורן ואפילו קטן ממש^א וי"ל דהיה צלול צגול מיייר עס כהנים גדולים ללמוד ולהתחנך
גדולים עמו והיה צולין דצעי מלוי זקן מיייר לישא כפיו תדיר צקציעות אצל צאקראי צעלמא יכול הוא לישא כפיו אע"פ שלא נתמללא
זקנו כדי לחזוקי נפשיה צכהני: (וע"ע תוס' יצמוט לט: ד"ה ואלו): גמ' שלא ראה מאורות לא יפרוס על שמע. קשה דהא רבי יהודה
הוא דאמר פרק החובל צצ"ק דף פו. טס) קומא פטור מכל המצות וא"כ אי אירי הכא צקומא אפילו ראה מאורות ונסתם נמי ומפרש
צירושלמי^ב דלא מיייר צקומא ממש אלא מיייר שהוא צצית אפל ועוד י"ל דמיייר שפיר צקומא והא דפטרין התס קומא היינו מן התורה
^א אצל מדרצן מיהא חייב ואפילו נסתמא משנולד מ"מ חייב הוא מדרצן שלא יהא ככרי ולא יהא נוגח צו דת יהודי כלל דלא דמי לנשים
דפטורים ממצות עשה שהזמן גרמא אפילו מאותן שאין אלה מדרצן שהרי צנר חנוכה^א וצאצב צקוסות^ב וצמקרא מגילה^ג דלא הו אלא מדרצן
לא מתייצי אלא לפי שהן היו צאותו התס היינו טעמא שאפילו נפטור אותן מכל מצות עשה שהזמן גרמא מ"מ עדיין יש להן מצות רצות
אצל קומא א"ס נפטור אותו מכל מצות אפי' מאותן שאין אלה מדרצן א"כ יהא חשוד ככרי ואע"ג דפירש' לעיל^א דקטן דליית (ה) תרי
מדרצן שהוא קטן ופריסת שמע דלא הו אלא מדרצן אין יכול להוציא אחריים גדולים דליכא אלא חד דרצן פריסת שמע^א אפי"ה קומא שיש צו
תרי מדרצן יוציא שפיר האחריים דכיון שהוא גדול וצד דעת עדיף טפי מקטן: [וע"ע תוס' עירובין לו. ד"ה דילמא וכו' ומוס' לעיל יט: ד"ה וכו' מכשיר]

כשאלה

בב' ענינות. וכאן וכאן כרי שלא יפסיק המתורגמן פ"י משעה שיפסיק עד שיכרוך הספר ויגיע למקום שרצה לקרות
שיעור ישילים המתרגם הפסוק שמתרגם לא יותר. ואין מדלגין מנביא לנביא כגון משיעה לירמיה וכיוצא בו
ובנביא של י"ב והוא ספר תרי עשר מדלגין מנביא לנביא ובלבד שלא ידלג מסוף הספר לתחלתו שהוא למפרע.
המפטיר בנביא הוא פורס את שמע והוא עובר לפני התיבה ואם הוא כהן הוא נושא את כפיו. מ"ט רב פפא
אמר משום כבוד. רבא בר שימי א' משום איצווי כלומר חיישין דלמא אתו למימר אני מפטיר וזה פורס על שמע. וכי
זה גדול ממני ליקח שכר הלכך התקינו להיות המפטיר פורס על שמע עובר לפני התיבה כו'. (א) ואין עושין בתוח אלא
משום כבוד אבל לא מינצו אלא במקום שהפורס על שמע העובר לפני התיבה נוטל שכר. ואם היה המפטיר קטן
שיאנו ראוי לעבור לפני התיבה ולא לפרוס על שמע אביו או רבו עוברין על ידו דאי לאו הכי אתי רבו לאיניצווי:
קטן

בב' ענינות. וכאן וכאן כרי שלא יפסיק המתורגמן פ"י משעה שיפסיק עד שיכרוך הספר ויגיע למקום שרצה לקרות
שיעור ישילים המתרגם הפסוק שמתרגם לא יותר. ואין מדלגין מנביא לנביא כגון משיעה לירמיה וכיוצא בו
ובנביא של י"ב והוא ספר תרי עשר מדלגין מנביא לנביא ובלבד שלא ידלג מסוף הספר לתחלתו שהוא למפרע.
המפטיר בנביא הוא פורס את שמע והוא עובר לפני התיבה ואם הוא כהן הוא נושא את כפיו. מ"ט רב פפא
אמר משום כבוד. רבא בר שימי א' משום איצווי כלומר חיישין דלמא אתו למימר אני מפטיר וזה פורס על שמע. וכי
זה גדול ממני ליקח שכר הלכך התקינו להיות המפטיר פורס על שמע עובר לפני התיבה כו'. (א) ואין עושין בתוח אלא
משום כבוד אבל לא מינצו אלא במקום שהפורס על שמע העובר לפני התיבה נוטל שכר. ואם היה המפטיר קטן
שיאנו ראוי לעבור לפני התיבה ולא לפרוס על שמע אביו או רבו עוברין על ידו דאי לאו הכי אתי רבו לאיניצווי:
קטן

בב' ענינות. וכאן וכאן כרי שלא יפסיק המתורגמן פ"י משעה שיפסיק עד שיכרוך הספר ויגיע למקום שרצה לקרות
שיעור ישילים המתרגם הפסוק שמתרגם לא יותר. ואין מדלגין מנביא לנביא כגון משיעה לירמיה וכיוצא בו
ובנביא של י"ב והוא ספר תרי עשר מדלגין מנביא לנביא ובלבד שלא ידלג מסוף הספר לתחלתו שהוא למפרע.
המפטיר בנביא הוא פורס את שמע והוא עובר לפני התיבה ואם הוא כהן הוא נושא את כפיו. מ"ט רב פפא
אמר משום כבוד. רבא בר שימי א' משום איצווי כלומר חיישין דלמא אתו למימר אני מפטיר וזה פורס על שמע. וכי
זה גדול ממני ליקח שכר הלכך התקינו להיות המפטיר פורס על שמע עובר לפני התיבה כו'. (א) ואין עושין בתוח אלא
משום כבוד אבל לא מינצו אלא במקום שהפורס על שמע העובר לפני התיבה נוטל שכר. ואם היה המפטיר קטן
שיאנו ראוי לעבור לפני התיבה ולא לפרוס על שמע אביו או רבו עוברין על ידו דאי לאו הכי אתי רבו לאיניצווי:
קטן

בב' ענינות. וכאן וכאן כרי שלא יפסיק המתורגמן פ"י משעה שיפסיק עד שיכרוך הספר ויגיע למקום שרצה לקרות
שיעור ישילים המתרגם הפסוק שמתרגם לא יותר. ואין מדלגין מנביא לנביא כגון משיעה לירמיה וכיוצא בו
ובנביא של י"ב והוא ספר תרי עשר מדלגין מנביא לנביא ובלבד שלא ידלג מסוף הספר לתחלתו שהוא למפרע.
המפטיר בנביא הוא פורס את שמע והוא עובר לפני התיבה ואם הוא כהן הוא נושא את כפיו. מ"ט רב פפא
אמר משום כבוד. רבא בר שימי א' משום איצווי כלומר חיישין דלמא אתו למימר אני מפטיר וזה פורס על שמע. וכי
זה גדול ממני ליקח שכר הלכך התקינו להיות המפטיר פורס על שמע עובר לפני התיבה כו'. (א) ואין עושין בתוח אלא
משום כבוד אבל לא מינצו אלא במקום שהפורס על שמע העובר לפני התיבה נוטל שכר. ואם היה המפטיר קטן
שיאנו ראוי לעבור לפני התיבה ולא לפרוס על שמע אביו או רבו עוברין על ידו דאי לאו הכי אתי רבו לאיניצווי:
קטן

בב' ענינות. וכאן וכאן כרי שלא יפסיק המתורגמן פ"י משעה שיפסיק עד שיכרוך הספר ויגיע למקום שרצה לקרות
שיעור ישילים המתרגם הפסוק שמתרגם לא יותר. ואין מדלגין מנביא לנביא כגון משיעה לירמיה וכיוצא בו
ובנביא של י"ב והוא ספר תרי עשר מדלגין מנביא לנביא ובלבד שלא ידלג מסוף הספר לתחלתו שהוא למפרע.
המפטיר בנביא הוא פורס את שמע והוא עובר לפני התיבה ואם הוא כהן הוא נושא את כפיו. מ"ט רב פפא
אמר משום כבוד. רבא בר שימי א' משום איצווי כלומר חיישין דלמא אתו למימר אני מפטיר וזה פורס על שמע. וכי
זה גדול ממני ליקח שכר הלכך התקינו להיות המפטיר פורס על שמע עובר לפני התיבה כו'. (א) ואין עושין בתוח אלא
משום כבוד אבל לא מינצו אלא במקום שהפורס על שמע העובר לפני התיבה נוטל שכר. ואם היה המפטיר קטן
שיאנו ראוי לעבור לפני התיבה ולא לפרוס על שמע אביו או רבו עוברין על ידו דאי לאו הכי אתי רבו לאיניצווי:
קטן

בב' ענינות. וכאן וכאן כרי שלא יפסיק המתורגמן פ"י משעה שיפסיק עד שיכרוך הספר ויגיע למקום שרצה לקרות
שיעור ישילים המתרגם הפסוק שמתרגם לא יותר. ואין מדלגין מנביא לנביא כגון משיעה לירמיה וכיוצא בו
ובנביא של י"ב והוא ספר תרי עשר מדלגין מנביא לנביא ובלבד שלא ידלג מסוף הספר לתחלתו שהוא למפרע.
המפטיר בנביא הוא פורס את שמע והוא עובר לפני התיבה ואם הוא כהן הוא נושא את כפיו. מ"ט רב פפא
אמר משום כבוד. רבא בר שימי א' משום איצווי כלומר חיישין דלמא אתו למימר אני מפטיר וזה פורס על שמע. וכי
זה גדול ממני ליקח שכר הלכך התקינו להיות המפטיר פורס על שמע עובר לפני התיבה כו'. (א) ואין עושין בתוח אלא
משום כבוד אבל לא מינצו אלא במקום שהפורס על שמע העובר לפני התיבה נוטל שכר. ואם היה המפטיר קטן
שיאנו ראוי לעבור לפני התיבה ולא לפרוס על שמע אביו או רבו עוברין על ידו דאי לאו הכי אתי רבו לאיניצווי:
קטן

בב' ענינות. וכאן וכאן כרי שלא יפסיק המתורגמן פ"י משעה שיפסיק עד שיכרוך הספר ויגיע למקום שרצה לקרות
שיעור ישילים המתרגם הפסוק שמתרגם לא יותר. ואין מדלגין מנביא לנביא כגון משיעה לירמיה וכיוצא בו
ובנביא של י"ב והוא ספר תרי עשר מדלגין מנביא לנביא ובלבד שלא ידלג מסוף הספר לתחלתו שהוא למפרע.
המפטיר בנביא הוא פורס את שמע והוא עובר לפני התיבה ואם הוא כהן הוא נושא את כפיו. מ"ט רב פפא
אמר משום כבוד. רבא בר שימי א' משום איצווי כלומר חיישין דלמא אתו למימר אני מפטיר וזה פורס על שמע. וכי
זה גדול ממני ליקח שכר הלכך התקינו להיות המפטיר פורס על שמע עובר לפני התיבה כו'. (א) ואין עושין בתוח אלא
משום כבוד אבל לא מינצו אלא במקום שהפורס על שמע העובר לפני התיבה נוטל שכר. ואם היה המפטיר קטן
שיאנו ראוי לעבור לפני התיבה ולא לפרוס על שמע אביו או רבו עוברין על ידו דאי לאו הכי אתי רבו לאיניצווי:
קטן

א מ"י פ"ב מ"ב מהל'
תפלה הלכה יד:
ב ג מ"י ט"ס הלכה יג
סג עין יט טו ט"ע
א"ח ס' קמ"ד טע"א:
ב ד מ"י פ"ח מהל'
תפלה הלכה י"א
טו ט"ע א"ח ס' נג טע"א:
ג ד מ"י פט"ו ט"ס הלכה
ד טו ט"ע א"ח ס'
קמ"ד טע"א:
ד ז מ"י פ"ח ט"ס הלכה
טו ט"ע א"ח ס' נג טע"א:
ה ח מ"י ט"ס טע"א:
א"ח ס' נג טע"א:
טו ט"ע א"ח ס' נג טע"א:
י ז מ"י ט"ס טע"א:
א"ח ס' נג טע"א:

גליון הש"ס

גמ' א"ר א"ר א"ר א"ר
תורה. ע"י מ"ר פ' תנא:
תוס' ד"ה מ"י ש"א וכו'
אב"א מדרבנן מיהא
חייב. ע"י ר"ה דף לג
ע"א מ"ד הא ר' יהודה:
בא"ד אפ"ה סומא
שיש בו תרי מדרבנן.
ע"י לעיל דף י"ב ע"כ תוס'
ד"ה ור' יהודה:

תורה אור השלם

(א) פ"י ב"ה אמר י"י ה"ח
נמקד'ם ולא בקס"פ
תנ"א: [ישעיה ג, ג]
(ב)